

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicae, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

Decisiones Miscellanæ

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio XXXII. Argumentum. Redduntur rationes octo, ob quas Parochi debent inhabitare domum Parochialem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94626](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94626)

Confessario, statim absolvi poterit; nisi compererit, aliàs iterum proposuisse, & non restituisse, quia in hoc casu Confessarius se difficilem reddere debet, & cautionem petere; quamvis, si mors imminet, & moraliter certus sit, hæredes esse restitutos, poterit poenitentem absolvere, ut ait Sylvest. *Verb. Restitutio*. 6. §. 1. Card. Tolet. *d. lib. 5. cap. 36. in fin.* Tambur. *d. cap. 9. §. 1. & 2.* ubi etiam docet, quando heres, Filius, donatarius, vel legatarius Usurarii teneantur restituere.

DECISIO XXXII.

ARGUMENTUM.

Redduntur rationes octo, ob quas Parochi debent inhabitare domum Parochialem.

SUMMARIUM.

1. Officium Parochi in quibus consistat?
2. Benevolentia Parochianorum quomodo acquiratur?
3. Ecclesia Parochialis est Parochi sponsa.
4. Parochi à secularibus conversationibus debent abstinere.
5. Rei è domo Parochi extrahi non possunt.
6. Parochianorum frequens accessus ad Parochum.
7. Domus Parochialis quorum expensis sit reficienda?
8. Parochi tenentur de precepto inhabitare domum Parochialem.

Quibus rationibus debeat Parochus domum Parochialem inhabitare.

Dictum fuit ex sequentibus.

1. Primò. Ob Assistentiam. Cum enim Parochi officium sit reſidere, populum docere, eidem Sacramenta administrare, & præcipuè infirmos frequenter invifere, & pauperum curam habere. Poſſev. *de Offic. Curati* cap. 1. Filliuc. *tract. 28. cap. 5. quaest. 7. num. 100.* hæc omnia ut bene adimpleat, fas est, Parochialem domum habitare.
2. Secundò. Ob Benevolentiam; populus namque cum videat Parochum in propriis ædibus assidue commorantem, & plebis suæ spiritualibus necessitatibus consulentem; magna benevolentia, & obsequio illum prosequitur. Barbos. *de Offic. Paroch.* cap. 8. num. 34.
3. Tertio. Ob Convenientiam, siquidem ferè omnes Parochiales aedes existunt propè Ecclesiam, quæ cum sit sponsa Parochi, convenit, ut ei adhæreat, juxta illud *Matt. 19.* Propter hoc relinquet homo Patrem, & Matrem, & adhærebit uxori suæ.
4. Quarto. Ob Decentiam. Quia Parochus debet non solum abstinere à secularibus conversationibus, negotiis, & mulieribus; sed etiam à suspicionibus. 1. *ad Thessal. cap. 4.* Sylvest. *Verb. Scandalum.* num. 2. Id autem decentissimè præstat, habitando domum Parochialem, & segregatam à parentibus vitam ducendo.
5. Quinto. Ob Excellentiam. Nam domus Parochialis est quid religiosum, Spirituale, & Sacrum; idcirco gaudet immunitate Ecclesiastica; & ex ea extrahi non possunt Rei, qui ut salventur; confugiunt in illam; nam ut plurimum ipsa est intra præscriptum spatium. Decian. *in Tract. Crim. lib. 6. cap. 25. num. 16.* Ambrosin. *de Immun. cap. 10. numer. 8.* Bonacin. *tom. 2. circa Prima Decal. Præcept. disp. 3. quaest.*

7. punct. 4. numer. 7. Chartar. *Decis. Crimin.* 46. num. 20. Marc. Mantua, *Jurifcons. Patavin. consil. 211. lib. 1.* Nicolius *tom. 1. lib. 1. tit. 8. num. 20. pag. 28.* & Pignatell. *Consult. tom. 1. Consult. 465.*

Sexto. Ob Frequentiam. Cum enim ad Parochum plebs frequenter accedat diù, nocturne pro Sacramentis, attestationibus, & aliis necessitatibus, faciliorem habet accessum ad domum Parochialem.

Septimo. Ob Indigentiam. Quia si restaurari contingat ipsa domus, Parochus poterit à populo obtinere, ut indigentia suæ subveniatur, & expensis Parochianorum reedificetur. Fagnan *in cap. Extirpanda. §. Qui verò num. 20. de Præbend.* Paul. de Cittadin, *de Jurepatr. par. 6. art. 5. num. 7. pag. 72.*

Octavo. Ob Obedientiam; quia Parochi domum Parochialem inhabitare tenentur de Præcepto tùm Decretorum Sac. Congregationis, de quibus Barbosa *in Decis. Apost. Verb. Parochus* quo ad residentiam num. 4. Garz. *part. 3. cap. 2. num. 179.* Zerola *in Praxi Episcop. Verb. Parochus.* Vers. Quarto tùm Synodaliū Constitutionum hujus Patavinæ Ecclesiæ *par. 2. cap. 11. Vers. A Parochiali &c. ibi Edes juxta eandem Ecclesiam, & gregem suum Parochi destinatas inhabitent.*

DECISIO XXXIII.

ARGUMENTUM.

Declarantur illæ duæ Theologorum exceptiones; quod pretium in mutuo non sit Usura ob lucrum cessans: vel ob damnum emergens.

SUMMARIUM.

1. Lucrum cessans quid sit?
2. Damnum emergens quale esse dicatur?
3. Condiciones ne sit Usura pretium ob lucrum cessans.
4. Lucri cessantis computum qualiter faciendum?
5. Valor lucri cessantis an statim à mutuante exigi possit?
6. Usura ob lucrum cessans non permittitur in foro fori.
7. Damni emergentis quot sint condiciones, ne sit Usura?

Nunc referenda veniunt tria sequentia

Quæ sita valde necessaria, ac utilia.

PRIMUM QUÆSITUM.

Quid sit lucrum cessans?

Ad hoc Quæsitum concorditer responsum fuit; esse illud lucrum, quod probabiliter acquireremus, si nostrum alteri non concederemus. E. G. Ego habeo paratam pecuniam ad merces emendas, & negotiandum, & ex negotio illo probabile est me lucraturum. Si tibi do mutuam dictam pecuniam, infurgit mihi lucrum cessans. Tamburin. *de Triplici Jur. libr. 9. tract. 1. cap. 3. §. 3.* Card. Tolet. *lib. 5. cap. 32. & 33.* & Card. de Lugo. *de Just. & Jur. disp. 25. sect. 6.*

SECUNDUM QUÆSITUM.

Quid sit Damnum emergens?

Pariter dictum fuit, esse illud, quod patimur in nostris bonis, quæ possidemus, eò quod alteri illa damus. E. G. Ego paravi du-